

N:o 2.

Ank. till Riksd. kansli den 2 febr. 1888, kl. 12 midd.

*Lagutskottets utlåtande, i anledning af verkställd granskning af
Riksdagens justitieombudsmans embetsförvaltning.*

För den granskning af justitieombudsmannens embetsförvaltning, som enligt § 42 mom. 2 riksdagsordningen åligger lagutskottet, hafva båda kamrarne till utskottet öfverlemnadt justitieombudsmannens till innevarande Riksdag afgifna embetsberättelse, omfattande den tid, som förflutit efter det justitieombudsmannen i maj månad nästlidna år senast framlade berättelse. I samma ändamål har justitieombudsmannen till utskottet öfverlemnadt ej mindre diaries och registratur, som under nämnda tid förts i justitieombudsmansexpeditionen, än äfven diarium öfver den af justitieombudsmannen under nästlidna års sommar företagna embetsresa. På särskild requisition har utskottet derjemte fått emottaga handlingarne beträffande åtskilliga af justitieombudsmannen handlagda ärenden.

Efter vedertagen ordning redogör justitieombudsmannen i sin *embetsberättelse* till en början för de åtal, som efter hans förordnande anstälts mot embets- och tjenstemän för fel eller försummelse i utöfning af embete eller tjenst, såvidt åtalen blifvit under den tid berättelsen afser af åtminstone en domstol pröfvade och afgjorda.

Beträffande *lagskipningens tillstånd* anför justitieombudsmannen, att företeelserna på lagskipningens område under den tid, nu föreliggande arbetsredogörelse omfattar, icke gifvit honom anledning till några sär-

skilda betraktelser. Det allmänna intryck, justitieombudsmannens erfarenhet under hans embetsutöfning bibringat honom i afseende härå, vore att landets domarecorps fortfarande väl häfdade det anseende för duglighet, redbarhet och pligttroget arbete, hvaraf den sedan gammalt vore i åtnjutande.

Justitieombudsmannen omnämner härefter en tolkning af 31 § i gällande konkurslag, som genom angivelse af enskild man kommit till hans kännedom, och utvecklar i sammanhang härmed, huru nämnda lagrum enligt hans uppfattning rätteligen bör förstås.

Vidare framlägger justitieombudsmannen två särskilda förslag till ändringar i gällande lagstiftning, af hvilka det ena äsyftar upphäfvande af 23 kap. 7 § strafflagen, sådan den lyder i förordningen den 6 oktober 1882, och det andra vissa ändringar i förordningen angående patent den 16 maj 1884 och lagen om skydd för varumärken den 5 juli samma år. Öfver dessa framställningar kommer lagutskottet att framdeles under Riksdagens lopp afgifva utlåtanden.

Det sist förflutna årets embetsresa har omfattat Kopparbergs och Vermlands län samt delar af Elfsborgs län. Justitieombudsmannen har derunder gjort sig underrättad om ärendenas gång hos länsstyrelserna, domkapitlet i Karlstad samt domstolarne på landet och i städerna, dervid han jemväl undersökt de till bemälda embetsverk hörande arkiv äfvensom länsfängelserna samt stads- och häradshäktena. Såväl de förvaltande myndigheterna som domarena syntes i allmänhet hafva med omsorg och ordning skött sina åligganden. Fängelser och häkten, de senare likväl med ett par undantag, voro i ändamålsenligt skick; och mot behandlingen hade fångarna icke något befogadt klagomål att anföra. De få anmärkningar, hvartill justitieombudsmannen funnit fog, rörde hufvudsakligen arkiven samt de hos domstolarne förda förmynderskaps- och konkursförteckningarne.

Rörande de klagomål, som under år 1887 varit föremål för justitieombudsmannens handläggning, meddelas följande öfversigt:

Vid 1887 års början voro af förut inkomna klagomål fortfarande under handläggning.....	13.
Under året inkommo klagomål till ett antal af	123.

Summa 136.

Af dessa hafva	
återkallats	6,
lemnats utan åtgärd.....	56,
Transport	62,

	Transport	62,
efter vederbörandes hörande fått förfalla		40,
hänvisats till åtal		13,
vid årets slut varit utställda till förklaringar eller påminnelser		12,
af annan anledning förklarats tills vidare hvilande		9,
	Summa	136.

Under år 1887 har justitieombudsmannen förordnat om anställande af åtal för tjenstfel,

upptäckta vid granskning af inkomna fångförteckningar	3,
föranledda af förd klagan	13,
Summa åtal	16.

Då, såvidt utskottet kunnat inhemta af justitieombudsmansexpeditionens diaries och registratur samt öfriga handlingar, hvilka utgjort föremål för utskottets granskning, ingen, som påkallat justitieombudsmannens bistånd och haft verkligt skäl till klagan, lemnats utan hans embetshjelp, der denna kunnat gifvas, samt då, såvidt utskottet kunnat finna, justitieombudsmannen i sin embetsutöfning äfven i öfrigt sorgfälligt efterlefvat den för honom gällande instruktion, får utskottet, angående justitieombudsmannens embetsförvaltning i dess helhet, inför Riksdagen uttala det omdöme,

att justitieombudsmannen genom nit, ovel och skicklighet fortfarande motsvarat Riksdagens förtroende.

Stockholm den 2 februari 1888.

På lagutskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.